

Σφάλματα κατά την χρήση της Ελληνικής Γλώσσας

Επιμέλεια έρευνας: Κωστής (ελληνιστί: Ευστάθιος) Στυλ. Λεβογιάννης

1. «...τα προβλήματα τα κληρονόμησαν στους νέους υπουργούς...» (ορθόν: τα κληροδότησαν. Κληρονομώ=κλήρον λαμβάνω υπό τινος, ενώ κληροδοτώ=κλήρον δίδωμι τινί)
Α.Δελατόλλας, «ΕΘΝΟΣ» 14.3.2004

2. «...καθώς επίσης το γεγονός ότι οι μεταπτυχιακές σπουδές θα πραγματοποιηθούν...» (ορθόν: καθώς, επίσης, ...) (Το γεγονός δηλ. αυτό που έχει γίνει είναι ασύμβατο με αυτό που θα γίνει)
Τράπεζα της Ελλάδος: ανακ.30.9.1998

3. «ἐπιθυμῶν καὶ ἀναγκαιοῖν» (ορθόν: αναγκαιοῖν διότι το απαρέμφατο των εις ὦ=ῶ ρημάτων είναι οῦν, π.χ του ὑψῶ=ὑψῶ τὸ ἀπαρέματον είναι ὑψοῦν («δικαίωμα ὑψοῦν» στο εμπράγματο δίκαιο). Ἄρα και του ἀναγκαιοῖω=ἀναγκαιοῖ το απαρέμφατο είναι «ἀναγκαιοῖν»
Από το σύγγραμμα «Οικονομικαὶ μελέται» του Λ.Π.Γκούμα, υφηγητοῦ του Πανεπιστημίου του Μονάχου, εκδόσεις Ἀργύρη Παπαζήση, Ἀθήναι 1958, σελ.80

4. «Ενδιαφέροντες παρατηρήσεις» (ορθόν: ενδιαφέρουσες)
Περιοδικό «Χρήμα και Αγορά» Δεκ.2003

5. «Συστημικός κίνδυνος» (ορθόν: συστηματικός, διότι το επίθετο παράγεται εκ του ουσιαστικού σύστημα (θέμα :συστήματ, γενική πτώση: του συστήματ-ος) και με την προσθήκη της παραγωγικής καταλήξεως -ικός =συστηματικός. Εκ των συμφώνων ληκτικά, ήτοι τελικά λέξεων της αρχαίας Ελληνικής είναι μόνο το ν, το ρ, το ς, το ξ(=κς) και το ψ(=πς). Παν άλλο σύμφωνον, όταν ευρεθεί εις το τέλος μιάς λέξεως, αποβάλλεται. Βλέπε και: το σώμα του σώματος του οποίου το θέμα είναι σωματ και με την κατάληξη -ικός=σωματικός)[όρα και Ἀχιλλέα Τζάρτζανον: Γραμματική της αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας, σελίδες 18 και 41]
Κώστας Καλλωνιάτης Περιοδ. «ΕΠΙΛΟΓΗ» Σεπ. 2003

6. «Και εις γην απελεύσει ... (ο Λένιν)» (ορθόν: απελεύσεται διότι ο μέλλων του απέρχομαι είναι: απελεύσομαι – απελεύσει – απελεύσεται) [μέλλων του αχρήστου, σήμερα, ρήματος απελεύθω]
«Οικονομικός Ταχυδρόμος», Μαρία Καραβία, 19.12.1991

7. «Ενδέχονται (ορθόν: ενδέχεται να ληφθούν) και νέα μέτρα για το νέφος»
«εφημερίς :ΕΞΠΡΕΣ», 19.12.1989

8. «Φόρος τιμής στη Μελίνα»
«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 3.8.1995
(η οποία απεβίωσε την 6^η Μαρτίου 1994, άρα το ορθόν είναι: «φόρος τιμής στη μνήμη της Μελίνας»)

9. «15,5 εκατ.€ (5.281.625 εκατ.δρχμ.)»
Το ορθόν είναι : 5.281.625.000 δρχμ. και όχι 5.281.625.000.000 δρχ. Διότι 15.500.000 € επί 340,75=5.281.625.000 δρχμ. ή 5,2 δισεκ.δρχμ. [Έτσι όπως γράφεται το ποσόν σημαίνει 5.2 τρισεκατ. δρχμ.]
Περιοδικό ΝΑΞΙΟ-ΛΟΓΑ τεύχος 16, έτος 2003

Σημείωση: Του απολύτου αριθμού εννέα:

το τακτικό αριθμητικό είναι ένατος και το επίρρημα ενάκις
αντιστοίχως, του ενενήκοντα είναι : εννηκοστός και εννηκοντάκις
του ενακόσιου: ενακοσιοστός και ενακοσιάκις

Αχ. Τζάρτζανος: Γραμματική της αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας

./.